

[Bruun de Neergaard.]

lovforslag, skal jeg kort omtale den forhistorie, denne lovgivning har.

I 1932 oprettede man som sagt fiskeribanken, og den blev vel væsentlig oprettet for at undgå at yde en række direkte statslån til fiskeriformål, som hidtil havde været ydet. I 1941 indførtes en låne- og tilskudslov om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v. Denne lovgivning var ligesom de da gennemførte reparationslove begrundet i beskæftigelsesmæssige hensyn og i hensynet til, at det efter den indtrådte betydelige prisstigning ville være vanskeligt for en fisker at forrente og amortisere den store byggesum for en kutter, hvis man igen kom tilbage til 1939-priserne. Midlerne, der som sagt blev givet dels som tilskud og dels som lån, blev udredet af beskæftigelsesfonden.

Det var altså ganske klart en ekstraordinær lovgivning, men ikke desto mindre er den fortsat næsten hvert finansår indtil nu bortset fra de år, hvor der blev ydet Marshallhjælp. Ganske vist faldt tilskuddet bort i 1949, rentefrihed for en del af beløbet er også bortfaldet, og renten er efterhånden ved de forskellige love forhøjet fra 4 pct. til 5 pct. og nu ved det forslag, vi behandler i dag, til 6 pct.

Spørgsmålet er nu, om der stadig er grund til at opretholde denne ekstraordinære lovgivning, og i bekræftende fald, om der ikke findes andre og eventuelt bedre veje til at imødekomme et eventuelt berettiget lånebehov. At der i en kreditstrammingsperiode er øget efterspørgsel efter disse lån, synes jo ikke mærkeligt, og det berettiger ikke til en fortsættelse af lovgivningen og dermed til en begunstigelse af dette erhverv fremfor andre erhverv. De ekstraordinære grunde til lovgivningens indførelse er jo for længst ophørt. Ifølge fiskeriberetningen fra 1955 har fiskeriet såvel vægtmæssigt som værdimæssigt i 1955 haft den største årlige fremgang siden 1943 — 412 mill. kg er der fisket i 1955 mod 352 mill. kg i 1954, og værdien deraf er 251 mill. kr. i 1955 mod 221 mill. kr. i 1954 — ligesom gennemsnitsbruttoindtægten for en erhvervsfisker, der i 1953 var 12 839 kr., i 1954 steg til 13 616 kr. og i 1955 til 15 553 kr. Vi står således over for et erhverv i god fremgang, og det er der kun grund til at glæde sig over, men selve

denne udvikling synes ikke at berettige til en særlig støtte fra staten. Vi står midt i en periode, hvor man fra alle sider råber på en nedsættelse af statens forbrug, og her er vel netop et af de områder, hvor en sådan nedsættelse kan finde sted.

Det forekommer i øvrigt mig ligesom det ærede medlem hr. Gideon irrationelt at opretholde de to former for långivning, nemlig dels gennem fiskeribanken og dels gennem fiskeriministeriet. Formålet med de to långivningsformer er jo stort set sammenfaldende, og ofte er det vel sådan, at fiskeribanken yder førstprioriteten og ministeriet yder andenprioriteten. Der finder altså på en måde en art dobbeltbehandling sted. Såfremt der findes berettigede lånebehov ud over, hvad der i dag kan imødekommes gennem fiskeribanken, og således trang til en permanent lovgivning, anser vi det for at være den rigtige og mest rationelle vej at foreslå de dertil fornødne ændringer i fiskeribankens udlånsregler og spare den udlånsadministration, der nu finder sted i fiskeriministeriet.

Det konservative folkeparti kan ikke medvirke til gennemførelse af lovforslaget om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v., men vi vil gerne i udvalget medvirke til en drøftelse af problemerne og eventuelt medvirke til at udbygge mulighederne for långivning gennem fiskeribanken.

A. C. Normann: Jeg vil gerne først gøre et par bemærkninger til lovforslaget om kreditinstituttet for fiskerierhvervet.

Når nu den højtærede fiskeriminister anmoder om folketingets tilladelse til at forhøje fiskeribankens maksimale lånebeløb fra 20 mill. kr. til 30 mill. kr., tror jeg i modsætning til det ærede medlem hr. Gideon, at dette vist kun er, hvad en del af os ventede, da vi sidste år forhøjede beløbet fra 15 mill. kr. til 20 mill. kr. Jeg tror, at den opfattelse i hvert fald hos en del af os gjorde sig gældende, at under hensyn til det vældige pres, der var på banken, var de 5 mill. kr., forhøjelsen dengang androg, allerede for lidt på det tidspunkt. Det kunne forudses af dem, som følger med i fiskerierhvervets forhold, at med den ekspansion, som erhvervet heldigvis nu er inde i, i forbindelse med de stærkt forhøjede omkostninger til driftsmateriel ville der kræves